

Reservation mot fattat beslut av Svenska klätterförbundet styrelse 2001-12-15 under punkten "Granskningskommission".

(Att bifogas protokoll ifrån SKF Styrelsemöte 2001-12-15 även i utskick till styrelse, kommittéer och klubbar anslutna SKF)

Jag finner enligt mitt förslag om etablerande av Granskningskommission för granskning av svenska Himalayaexpeditioner att sådant är behövligt av följande orsaker:

1. Jag finner betydande skillnader mellan texterna ifrån "Göran Kropp 8000+" (sid. 140-150), "Everest Mountain without Mercy" (sid. 225) och <http://www.desafio8000.com> (senast läst 2001-12-14, urdrag bifogat)*. Detta gällande händelser klockan 11.35 och därefter 1996-05-23. Film och bildmaterial visar utan tvekan landskapsvyer och Ang Rita Sherpa ifrån toppen av Mount Everest.

2. Broad Peak "snow stake med rep-bilden" är (enligt Hans Kammerlander) tagen på toppen. Bilden var tillsynes tagen i mycket molnig väderlek.

3. Pik Pobeda-toppbild fattas.

4. K2 - Det frågades efter den bild som jag tydligt minns från någon tidning (1993-96) med tydlig skiljelinje mellan sol och skuggområde i linjen över huvudet till höger arm på självporträttet, i beskuret skick återgivet på bland annat skyddsomslaget av "Göran Kropp 8000+" samt många andra artiklar. Hoppas någon kan hitta den.

Bildmaterialet från dagordningpunkten "Göran Kropps toppbilder" bevitnades av många personer på mötet 2001-12-15.

Ovan samt övrigt bristfälligt redovisade andra svenska expeditioner, gör att jag finner en granskningskommission nödvändig.

Detta för att fastställa hittills uppnådda resultat och därigenom möjliggöra en utveckling av svensk Himalayaklättring under enklare förutsättningar och enligt internationell standard.

Granskningskommissionen ska bestå av personer fria från jäv, med hög integritet.

Etik- och moraldebatt skall föras i pressen.

2001-12-17

Rafael Jensen
Ledamot av Svenska Klätterförbundets styrelse

QR

- * Kopia bifogat som bilaga (sid 225, Everest Mountain without Mercy)
- * — — — — (urdrag www.desafio.com)

cropping and was able to get into it and jam and wriggle his body upward. Tenzing followed.

As David moved ahead, he could see that the route up the Hillary Step had changed and was more awkward and time-consuming than in 1983 and 1985. Also, the route was laced with a confusing and entangling maze of old fixed ropes. Thierry Renault was ahead of David but moving slowly, spurring fears of another delay.

For Araceli, everything seemed to go wrong at the Hillary Step. Her nose started to bleed and she stopped, holding up climbers behind her. Then, when she placed her handkerchief inside her oxygen mask, her goggles fogged. "After I finally climbed the Hillary Step, I asked Jamling how far it was to the summit," she said. "Of course he hadn't been there either, but the summit ridge seemed to go on forever."

SUCCESS

At 10:55 a.m. Nepal time, May 23, Ed radioed Base Camp to say that he and David had gone as far as they could. "From where we are now, it's downhill in all directions," he announced from the summit. The Sherpas heard cheers from the dining tent and came in to join Liz, Paula, Brad, and Wongchu.

Jangbu caught up with Ed and David on top, and the three of them waited 20 minutes for the camera. Climbing sirdar Lhakpa Dorje was also moving slowly, having decided to climb without oxygen. Again, Ed was getting cold and had to get going—which meant descend. He passed Jamling and Araceli as they approached the top,

and gave them each a hug of congratulations.

Around 11:35 a.m., Jamling, Araceli, Robert, and Sherpas Lhakpa Dorje, Thilen Dorje, and Muktu Lhakpa reached the top. Araceli took out the Catalan flag, while Jamling and David took photographs of her. Over the radio she was connected to a reporter with Catalan television, and she declared that she was hungry for more chocolate.

Jamling may have been the most ecstatic. "The moment I reached the summit I felt a rush of excitement. This was where my father had stood 43 years ago. I hugged David and thanked him, because he had given me the opportunity to climb Chomolungma. I cried a bit out of joy, and as I looked around I put my hands together and said *thu chi-chay*—thank you—to Chomolungma. Then I prayed.

"I prayed that my father might be able to watch and be proud, and I prayed also for our safe descent."

Alternately facing in the cardinal directions, Jamling cast small handfuls of blessed rice into the air. He then unfurled the long prayer flag, and tied it to the cluster of other flags and katas adorning the metal survey stake anchored in the summit snow by an Italian expedition.

Jamling then struck his father's summit pose for the camera, not realizing that his stance was the reverse of that now famous image of Tenzing. He was connected by radio to his wife, Soyang, in Kathmandu, who was nearly breathless. "Now, no more!" she exclaimed and reminded him to be cautious coming down.

Having attained the South Summit, team members first traverse to the notorious Hillary Step, then proceed toward Summit Ridge—visible here—and the elusive true summit, still out of sight.

*Kopia av: "EVEREST Mountain without Mercy" / Broughton Coburn
 1 SEP 16 1999 7:11 - 9
 (National Geographic Society)*

us/d8000/p71.html

~~<http://www.desafio8000.com/html/ga/d8000/p70.htm>~~

Jesús llegó a la cumbre una media hora antes que el alpinista sueco Goram Kropp, que, en conversación telefónica con este periódico, aseguró que se encontró en la cumbre al porriñés "aterido de frío y con unas enormes ganas de descender". Kropp dijo que la alegría que ambos sintieron tras culminar el Everest es imposible de transmitir y reconoció que también se siente miedo ante un paisaje tan impresionante.

Por el relato del propio Jesús se sabe que, una vez alcanzada la cumbre y tras pasar la primera noche en el Collado Sur (a unos 8.000 metros de altitud), Jesús, Goram y Angrita bajaron hasta el campo 2 (6.500 metros), donde pernoctaron el pasado viernes para llegar al campo base ayer por la mañana.

Översättning av artikeln hämtad från nätsidan ovan (www.desafio8000.com)

Jesús kom upp på toppen en halvtimme före svensken Göran Kropp, som, i telefonsamtal med denna tidning, försäkrade att han stötte på porriñes*. På toppen "stelfrusen av kylan och med en enorm lust att gå ner". Kropp sa att lyckan de båda kände efter att ha nått toppen på Everest är omöjlig att beskriva och erkände att han också var rädd inför ett sådant imponerande landskap.

Av Jesús själv vet man att, när de väl gått ner från toppen och spenderat den första natten på South Col (ungefär 8000 meters höjd), gick Jesús, Göran och Angrita ner till läger 2 (6500 meter) där de övernattade förra fredagen, för att komma ner till base camp i går morse.

* Jesús M kallas för "porriñes" för att han är från byn Porriño i Spanien (Galicien), typ "göteborgaren"

af

